

391. Φωνηεντόλιπον

φς - κς - σμ - στν - * - ςθς

Εστάλη υπό του Ροδοπαίου Έλληνοπαιδός

392. Γρίφος

τι τι λτ λτ λτ
τι τος δμμα ήγ
τι τασμοι λτ λτ λτ
τι λτ λτ λτ

Εστάλη από το Σεντεμένο Έλληνοπαιδί

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών Ασκήσεων του φύλλου 30

293. Σμωνίδης (Σμων, ή, δίς.)—294. Οίκος (ή, Κός.)—295. Ζωρός-ώρος.—296. Άραφ-Ψαρά.

297. Ρ ΠΟΥ ΔΙΣ
ΡΟΔΟΣ ΔΛΣΟΣ
ΜΑΡΟΚΟΝ ΣΙΣΥΦΟΣ
ΔΥΣΑΝΑΡΟΣ ΣΟΥΣ
Σ

299. Η Τασός.—300. ΣΟ-ΦΟΚΛΗΣ (Στενός, Όμοιος, Φαδρός, Όκνηρός, Κοροθύμι, Δύτη, Ήμέρα, Σκότος.)—301. Ό γρνος πάντα τ' άδηλα δηλοι.—302. Όι σοφοί ήσαν έπιτά. (Δίς ο φ-εις έν έπτά).

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δύο μέγαρα μετά κήπων και αύλων.

Τό έν έπι της λεωφόρου Κηφισίας άριθ. 9. παραπλεύρως του ανακτόρου της Α. Β. Υ. του Πρίγκηπος Νικολάου και έναντι του ανακτορικού κήπου, (περιοχή 6 χιλιάδων πήχων τετραγωνικών).

ΔΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 5—14 ΕΤΩΝ

Περιλαμβάνει Έθελτικόν νηπιαγωγείον, Δημοτικόν Σχολείον, Έλληνικόν Σχολείον, 4 τμήματα γαλλικών, 2 τμήματα άγγλικών, 1 τμήμα γερμανικών. Επιμεληται και κωληγεται Εβραϊκάτι.

Τό έτερον έπι της οδού Δραγατσανίου άριθ. 6 παρα την οδόν Σταδίου, παραπλεύρως της Άγγλικής Προσεβίας.

ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟ 14 ΕΤΩΝ & ΑΝΩ

Περιλαμβάνει Γυμνάσιον, τριτάξιον τμήμα Έμπορικής Σχολής, Λογιστικόν τμήμα μέ φοιτηται μονοετή.

Τά διπλώματα του Έμπορικού τμήματος και του Λογιστικού αναγνωρίζονται υπό της Κυβερνήσεως και υπό των Τραπεζών.

Γίνονται επίσης δεκτοί φοιτηται διατιώμενοι έν τώ οικοτροφείω και σπουδάζοντες τά έμπορικά ή τας ξένας γλώσσας. Βίς τούτους παρέχεται ιδιαίτερον δωμάτιον επίπλωμένον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ

Άπευθυντέον :

Διεύθυνσιν Έλληνογαλλικής Σχολής Αθηνών.

Διά πάσαν προφορικήν συνενόησιν: Κεντρικά Γραφεία της Σχολής οδός Δραγατσανίου 6, παρα την οδόν Σταδίου.

Διά τούς μακράν κατοικούντας μαθητάς ή Διεύθυνσιν διαθέτει πολυτελές ιδιόκτητον λεωφορείον, όπως μεταφέρει τούτους έκ της οικίας των είς την Σχολήν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Αγαπημένοι μου Τσούχτρα, Δούκισσα του Λάντγου, Μόνωσις, Ό Δάλια, για τη γιορτή σας δεχθήτε χιλίες δλόδερμες, εύχες μπουκέτι κχωμένες απ' την Άηλιτισμένη Κόρη. (ΙΒ', 231)

Τσούχτρα, χρόνια πολλά, περισσότερό μωαλό και όλιγοτέρους καφέδες!! — Χαλαρός Κόσμον, Έθνικώς Παιών.

Ανταλλάσω κρετ-ποστάλ μόνον μέ δε-σποινίδας. Προτιμώ τοπέτα. Διεύθυνσις: Δνίδα Άργυρήν Σπουργίτου, Σύρον (Έλλάς). (ΙΒ', 236)

Ανταλλάσω κρετ-ποστάλ πανταχόει. Προτιμώ τοπέτα. Διεύθυνσις: Denis Spourgitis, Syria (Grèce). (ΙΒ', 237)

Υπό τό κάτωθι ψευδώνυμον έμφανιζομένη διά πρώτην φοράν είς τας στήλας της φιλετάτης Διαπλάσεως, χαίρετω όλον τόν Διαπλάσιόμορον. — Γιανκεία Άδρα.

Αγαπητή Φυσιολόγισ. — Μέ κρένα και τριαντάφυλλα, εαίνω την εορτή σου, έτη πολλά σου εύχομαι, κι' ό,τι ποθει ή ψυχή σου.—Εύαγγελία Τριανταφυλλου. (ΙΒ', 239)

ΕΝΩΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Ψηφισάτε τά: Μάρτυς της Έλευθερίας, Έλληνίς Μητέρα, Εύχή της Μάννας, Δοξαομένη Έικοσιένα, Εύγενής Φιλοδουξία, Χρυσοπτέρυγον Όνειρον, Ίδαμύδων των Υποδούλων, Έλευθεροτης της Μακεδονίας, Σημαία της Έπαναστάσεως.

ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (ΙΒ', 210)

Δούλη Ήπειρος, εγκάρδια συγχαρητήρια διά φανταστικόν Άφίστα και τώ χρο-νου. Πώς πήγατε μέ όκταήμερον σίλιαν; Φίλα. (ΙΒ', 241)

Εύχαριστών εγκαρδώς ψηφισάντός με, δη-λώ ότι έξέτος άποσύρω τό πέρουσι προ-τεύσαν ψευδώνυμόν μου Πανελληνίος Πόθος.

ΔΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ (ΙΒ', 242)

ΓΡΑΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

Αγκωρα της Εδνχίας: Θεμάς Κύκός (1)

Στους Παναγιώτιδες και Μαρίες, εύχόμεθα Χρόνια Μαλουάλεια (!)

Δάφνης Στέφανος, Νέα Έλλάς (ΙΒ', 243)

Αδωναιόν, Εύγενής Ίδανικόν, Άνδράειν Άγγελάκη, Μπαρουτοκαπιτισμένην Γαλανόλευκη, Άλέξανδρον Μαυρογορδάτον..... Τι γίνεσθε (!); Καλά;... Χαίρουμαι....

Άηλιτισμένην Κόρην: Πώς μ' άρέσειν τά μωρωμένα γράμματα (!); "Ε; (!)...

Δάφνης Στέφανος (ΙΒ', 244)

Άηλιτισμένην Κόρην: Έξοχο τό τετραδί σας (!)...

Ξανθό Έλληνοπούλο, Γέρον του Μωριά, Κωνσταντινούπολι, Ρόδου Μοροβολίτημα: Τετραδί σας έλήφθησαν, εύγε!....

Κερκυραϊκήν Άδραν, Άγνωστον, Αίμα της Έλευθερίας: Για σαι, αγαπηται (!) Γράφτε μου (!)....

Μετά φιλικών αισθημάτων

ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ (ΙΒ', 245)

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

να ένθνημθηθε ότι τό διασκεδαστι-κότερον, δροσιτικότερον και άφρ-λιμώτερον άνάγνωσμα είναι :

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ

Δεπτομερής τιμοκατάλογος των Τόμων της Διαπλάσεως έδημοσιεύθη είς τά φύλλα 26 και 31. Της δε Βιβλιοθήκης είς τά φύλλα 4, 12, 16, 25 και 27.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 36ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ίδε την λύσιν είς την σελ. 333)

ΑΘΗΝΩΝ: Χρύσο Παγώνι, Μαρία Φ. Οικονόμου, Μελωδική Φλογέρα, Σοφία Μ. Φιλιπποπούλου, Γίτα Α. Κατήρηματου, Άρης Άριστοδ. Χατζηϊωάννου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Όλγα Θ. Καζιάνη, Σπ. Θ. Καζιάνης, Εύθαλία Δημακοπούλου, Γιουβία Γ. Γιαννοση, Θ. Βαρελις, Γ. Β. Ίωακίμη.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ: ΓΥΘΕΙΟΥ: Μαίικα Ν. Πολυχρονάκη, Ν. Ι. Ρίτας, Μοση Ν. Πολυχρονάκη.

ΚΑΡΑΪΤΣΗΣ: Φωτ. Κυριακής, Κ. Κωτούλις. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Δάτος τών Μουτών, Λουκία Δ. Κακοδήρη, Μιχ. Δ' Ζαφειροπούλος, Βάνδα Πέτρη, Κυρ. Δουλόγος, Σπ. Γ. Δεμπόνος.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ίωάννης Β. Χηρόπουλος. ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Γεωρ. Δημόσιος, Μαρία Γ. Παπαμιχαήλ, Τηλ. Α. Σηλυβρούδης.

ΛΕΩΝΕΙΟΥ: Ν. Μ. Κατήρη-ναγιώτης. ΜΑΡΑΘΟΥ: La femme X.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Θεοφ. Γ. Καρβαθας, Εδών. Α. Παταδίμης, Μαρία Δ. Νικολοπούλου.

ΝΕΩΝ ΨΑΡΩΝ: Μαρκος Γ. Κοινηνός. ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινώ Ναυτοπούλο, Γ. Π. Δημητρίου, Ίωάν. Στ. Βασιλείου, Κ. Γ. Φαραμακίδης.

ΠΥΡΓΟΥ: Χρ. Π. Μανωλόπουλος. ΣΠΑΡΤΗΣ: Αντιγόνη Ι. Κυρούση.

ΣΥΡΟΥ: Πρωσία Α. Μονόπουλ, Νίνα Γ. Μπιναση, Ίωάννα Χ. Κανελλοπούλου, Κατίνα Χ. Κανελλοπούλου, Άντώνιος Χ. Κανελλοπούλου.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γ. Φ. Τέκος. ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Βασ. Ήλ. Τσίμπας.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κική Άριστ. Εβστατατιάδου, Δημήτρ. Ν. Νικολάου, Άδ. Άθανασιάδης, Θ. Α. Θεοχάρης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Βθάχος του Ζαλόγγου, Άν-θισμένη Παπαλά, Ζεφυριτς, Γεωρ. Ήλ. Κωσός, Αίλκια Ήλ. Κωσός, Ν. Γ. Παππας.

ΙΒΡΑΗΜΙΑΣ: Ν. Π. Οικονόμου. ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Θαλής, Ρεύμα του Βοσπόρου.

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: Θεανώ Η. Μηχηλίδου, Μαρία Μίνωος και Γ. Χρ. Γεωργιάδου.

ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ: Καίτη Άδ. Σαίτα. ΣΩΚΙΩΝ: Μαν. Α. Καίτας, Άγι. Όμ. Άλε-τράς, Ν. Όμ. Άλετράς, Μιχ. Θεμιστοκλέους, Λέ-ανδρος Θεμιστοκλέους.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Τών ευδόντων δοθέν την λύσιν τά όνόματα έ-τέθησαν είς την Κληρωτίδα και εκληρωθήσαν οι εξής τρις: ΝΙΚΟΣ ΟΜ. ΑΛΕΤΡΑΣ έν Σω-κίους ΘΩΜΑΣ Τ. ΠΑΣΙΝΟΣ έν Ίθάκη και ΘΕΟ-ΦΑΝΗΣ Γ. ΚΑΒΒΑΘΑΣ έν Ναυπλιώ, οι όσποιοι ένεγγράφησαν διά τρις μήνας, Έκαστος από 1 Σεπτεμβρίου.

Πλεονάζουν δε 0,40 διά τήν προσοχή Διαγων.

ΟΙ ΑΛΛΑΞΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ Συνδρομηται παρακαλούνται, διά να μη παραπίτη τό φύλλον των, να δηλώ-νουν άμέσως την νέαν των διεύθυνσιν είς τό Γραφείόν μας, άποστέλλοντες και 50 λεπτά διά την έντύπωσιν της νέας τατίας. Άλλως δέν ευδυνόμεθα διά την άπώλειαν του φύλλου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθώς παρασόν είς την χώραν ήμών έπιμελείας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άξιόν και χρησιμώτατον είς τούς παίδας.

Table with subscription rates for different regions and terms. Includes columns for 'Εσωτερικού', 'Εξωτερικού', and 'ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ'.

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος Έν Αθήναις, 25 Αύγουστον 1912 Έτος 34ον.—Αριθ. 39

Large section containing portraits of the winners of the 36th issue and a list of names under the heading 'ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1911'.

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Η σπηλιά του Κάκου εύρισκετο τώρα θρόνοιικη. Ο Κάκος ἐπιτάσθηκε σαν βάρβαρος. Συμμετρεμένος σε μία γωνιά και με μουγκρίσματα που δεν έμοιαζαν πια καθόλου με ανθρώπου φωνήν, έπετούσε φλόγες για να κάψει τον Ηρακλή.

Επιφελήθεις μίαν στιγμήν, κατά την οποίαν το τέρας είχε παύσει να πετά φλόγες από το στόμα του και έβγαζε ένα μαύρον καπνόν για να κρύβεται, ο Ηρακλής έρμησε και έπάνω του και τον άρπαξεν από τον λαιμό με τα δύο του χέρια.

Μετα τρομεράν πάλην, το τέρας στραγγαλισμένον έπεσε κάτω νεκρόν.

Ο Ηρακλής άρπαξε τότε το μεγάλο μαρμαρένιο τραπέζι που είχε βάλει ο Κάκος εμπρός εις την είσοδον και το έριψε κάτω. Έπειτα έβγαλε τα βώδια του και έσυρε το σώμα του Κάκου έξω από την σπηλιά. Όλοι οι βοσκοί των περιχώρων έμαζεύθησαν εκεί και εκύταζαν την νίκη του Ηρακλέους.

Ένας εξ αυτών έστησε βωμόν μέσα εις τα δάση και άργότερα καθιέρωσε να γίνεται κάθε χρόνο έορτή εις ανάμνησιν αυτού του συμβάντος.

Ο Ηρακλής εξηκολούθησε τον δρό-

μον του, έμβηκεν εις ένα πλοϊον και έφθασεν εις τον Ισθμόν της Κορίνθου. Εκεί ένας άλλος άγριος γίγας του έφραξε τον δρόμον και του έριψε ένα πε-

λώριον βραχόν. Αυτός ο βράχος ήτο τόσο βαρύς και τόσο γιγάντιος, ώστε εϊκοσιτέσσαρα βώδια ζευγμένα εις ένα βαγόνι δεν θα ήμπορούσαν να τον σείσουν.

Ο βράχος δεν ήγγισε τον Ηρακλή, ο οποίος έπροφυλάγηθι διώξας αυτόν με το ρόκαιόν του, σαν να ήτον κόπι, και την άλλην ήμέραν με το κοπάδι του έφθασε σείας και υγιής εις την Τίρυνθα.

11. Τα μήλα των Έσπεριδών

Ο Ηρακλής δεν είχε πλέον παρα δύο ακόμη άθλους να εκπλέσει, δια να αποκτήση την έλευθερίαν του.

Ο ένας ήτον να πάη να φέρη τα χρυσά μήλα των Έσπεριδών. Την μαγική μηλιά είχε φυτέψη ο Ζεύς ήτον ένα δώρον που του είχε κάμη ή Ήρα, ή γυναίκα του, την ήμέραν των γάμων του και αι Έσπεριδες ήσαν τρεις αδελφαι, αι οποίαι την έφύλατταν.

Έξοηθόντο εις αυτό το έργο από ένα δράκοντα με εκατόν κεφάλια, ο έ-

ποιος δεν έκοιμάτο ποτέ. Ο Ηρακλής έφυγε χωρίς να ξείρη που εύρισκεται ο κήπος δια το αυτο έχασε πολύν καιρόν πηγαινών εις την τύχην και ζητών από τους ανθρώπους που συναντούσε να τον πληροφορήσουν. Άφου έκαμε πολλούς δρόμους ματαίως, έπήγεν εις την Άφρικήν, και μετά πολλών ήμερών όδοιπορίαν, έφθασεν έως εις το μέρος όπου ο Άτλας έσέκωνε τον ουρανόν εις τους ώμους του.

«Μπορείς να μου πής, τον ήρώτησεν ο Ηρακλής, που εύρισκεται ο κήπος των Έσπεριδών;

«Βέβαια, απήγησεν ο Άτλας. Δεν εϊνε μακρύν άπ' εδώ. Άλλά τον φυλάττει ένας δράκων

με εκατόν κεφάλια.» «Το ξείρω, επανέλαθεν ο Ηρακλής, αλλά εϊνε ανάγκη να πάρω τα μήλα έστω και αν πρόκειται να σκοτώσω τον δράκοντα!

«Καλά, ειπεν ο Άτλας. Άλλα μπορώ να πάω να εύρω τας Έσπερίδας και να ζητήσω να σου δώσουν τα μήλα με την θέλησί τους. Άλλ' όταν φύγω, πρέπει να πάρης την θέσι μου εδώ για να μην πέση ο ουρανός.»

Ο Ηρακλής έδέχθη με ευγνωμοσύνην ο Άτλας του έδωσε το φορτίον του και έφυγε. Μετ' όλιγον καιρόν έπέστρεψε με τρία χρυσά μήλα. Είπεν ότι αι Έσπερίδες, έπιθμούσαι να βγάλουν από τον κόπον τον Ηρακλή, του τα έδανείζαν, αλλά με την συμφωνίαν να τα επιστρέψη άφου τα δείξη εις τον Εύ-

ρουσθέα. Άλλ' ο Άτλας είχε βαρεθή να μένη πάντοτε εκεί και να σηκώνη εις τους ώμους του τον ουρανόν' έσέκθη ότι θα ήτο καλλίτερον ν' αφήση τον Ηρακλή εις την θέσιν του και έποιμάζετο να φύγη με τα μήλα, όταν ο Ηρακλής εξοργισμένος του έφώναξεν ότι αν έφευγε αυτός, ο Ηρακλής δεν θα έμανε βέβηια εκεί. Ο ουρανός τότε ήμπαρσέν να πέση και να σκοτώση τον Άτλαντα' αυτό δεν τον ενδιέφερε.

Ο Άτλας τότε υπήκουσε και ήλθε να πάρη την θέσιν του, ο δε Ηρακλής επέστρεφεν εις την Τίρυνθα με τα μήλα.

Όταν έφυγεν ο Ηρακλής, έπέρασεν άπ' εκεί ο ήρωας Περσεύς με την κεφαλήν της Γοργόνας, την έδειξεν εις τον Άτλαντα, ο οποίος απελιθώθη άμέσως. Και σήμερον ακόμη μένει εκεί ως ένα ύψηλό βουνό, το όποιον ύψώνεται μέσα εις την έρημον και εις το όποιον ακκουμπούν τα σύννεφα.

Όταν ο Εύρουσθεύς είδε τα χρυσά μήλα, δεν έτόλμησε να τα κρατήση και τα ξαναέστειλε με τον Ηρακλή εις τας Έσπερίδας.

12. Ο Κέρβερος.

Έφθάσαμεν επίτελους εις τον τελευταίον άθλον του Ηρακλέους. Έπρόκειτο να κατέβη εις τας χώρας του Άδου, τας οποίας εκυβέρνα ο Πλούτων και περιέβαλλεν ή Στύξ, δια να πάρη ζωντανόν τον σκύλον με τα τρία κεφάλια που έφύλαττε την είσοδον.

Οι άρχαιο Έλληνες έπίστευαν ότι αι ψυχαι των νεκρών έπήγαιναν όλα εις ένα καινο το σκοτεινόν βασίλειον, δια να κριθούν από τρεις άυστηρούς κριτάς, κατά τας καλές ή κακές πράξεις των. Καμμιά ψυχή, άμα εκατέβαινον εις τον Άδην, δεν ξαναήρχετο εις την γήν, έπειδή δεν υπήρχε καμμιά γέφυρα εις την Στύγα. Ο Χάρων τας περνούσε με το πορθμείον του αλλά δεν τας επέστρεφε ποτέ, και ο Κέρβερος, άγρυπνος φύλαξ της πόλης, τας άφρινε να μπαίνουν και όχι να βγαίνουν. Ο Ηρακλής εν τούτοις, έπειδή ήτον άκόμη ζωντανός, ήμπαρσεν να κατέβη εις τον Άδην και να επιστρέψη πάλι ζωντανός.

σκέλη του, έπήγε και εξάρωσε κάτω από τον θρόνον του Πλούτωνος.

Ο Κέρβερος δεν είχε μόνον τρία κεφάλια ήτον και πελώριος. Η μεγάλη χαιτή του ήτον από φείδια μπερδευμένα και αυτή ή ούρα του ήτον φείδι.

Ο Ηρακλής έβγαλε την λευκήν που έφορούσε πάντοτε ως μανδύαν, και κρατών αυτήν εμπρός του σαν ασπίδα, άρπαξε τον Κέρβερον από τον λαιμόν και τον έσυρε κοντά του. Ο Κέρβερος εύρηλας και αντιστάθη' τον φείδι που του έχορηγίμενον ως ούρα δεν έπαυσε να μαστιγώνη τον Ηρακλή, προσπαθούν να τον δαγκώση, αλλά ο Ηρακλής εξακολουθών να τον τραβά, έπέρασε την Στύγα, έπειτα τα σκοτεινά ύπόγεια, τα οποια οδηγούν εις τον Άδην, και ξαναεφάνθη επί τέλους εις το φώς.

Όταν ο Κέρβερος είδε το φώς, έγεινε μανιώδης, έβγαζε άφροδες από το στόμα του και κάθε φορά που έτρεχαν τα σάλια του κάτω, ένα δηλητηριώδες φυτόν εφύτρωνεν εις την θέσιν τους. Ο Ηρακλής μαλαταύτα έσυρε τον Κέρβερον έως την Τίρυνθα' αλλά ο Εύρουσθεύς όταν τον είδεν έτραπή εις φυγήν και τον παρθέσεν από τον φέδον του. Ο Ηρακλής επανέφερε λοιπόν τον σκύλον εις τον Άδην και τον παρέδωσεν εις τον Χάρωνα, ο όπιος τον έπέρασε με το πορθμείον του και τον έπήγεν εις την θέσιν του.

(Έπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΒΕΛΟΣ ΚΑΙ ΠΟΥΛΙ

Λέει το Βέλος φτερωτό Στο πουλί:—Γιά ιδέε, πετώ Πιο γοργ' από τον άντ'ό, Που κι αν είχα δυό φτερά Κι' όχι λίγα στην ούρα... «Πάψε, πάψε και καμώσου» Γιατί ο δρόμος ο δικός σου... Έένος εϊνε, κι' όπου πέσης, Σαν καρφι, θα καρφωθής Κι' ούτε πιά να σηκωθής... Μοναχό σου θα μπορέσης!» (Μίμης) ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΥΣ

Αγαπητοί μου, ΚΟΥΣΑΤΕ βέβαια περί του μεγάλου, του φοβερού σεισμού, ο όποιος κατέστρεψε τόσα ελληνικά τμήματα της Θράκης και είχε μάλιστα και ανθρώπινα θύματα πολυάριθμα. Η συγκίνησις εκ του δυστυχήματος τούτου εις όλην την Ελλάδα εϊνε μεγάλη και εύθης με τα πρώτα άπαισία άγγελήματα, ή Ελληνική Κυβέρνησις έσπευσε να διαθέση τριακοσίας χιλιάδας δια τούς σεισμοπλήκτους. Ένας φίλος μας από την Θράκην, μδς γράφει σήμεραν και παραπονείται: «Όσα μόνον άπεφάσισε να θυσίαση ή Ελληνική Κυβέρνησις;» Και όμως, αγαπητοί μου, εϊνε πολλά! Το Κράτος μας, ξείροστε, εϊνε μικρόν και πτωχόν. Έξαρνα δια τούς σεισμοπλήκτους της Ζακύνθου και της Κεφαλληνίας, δεν εξώδευσεν ούτε πενήντα χιλιάδας. Διότι δεν είχε. Δια τούς σεισμοπλήκτους της Θράκης δίδει σήμεραν τριακοσίας. Τας έχει; Όχι. Άλλά ή περιττασις το αναγκάζει να τας εύρη, να τας εϊκονομήση όπως - όπως. Διότι αισθάνεται την ήεραν ύποχρέωσιν προς τούς Θράκας, τούς ανελευθερώτους αδελφούς. Και την θεωρεί, βλέπετε, μεγαλύτεραν από εκείνην που έχει προς τούς Ζακυνθίους και τούς Κεφαλληνίους, τούς έλευθερούς. Δεν χωρεί λοιπόν παραπονόν άλλ' ευχαριστία. Οι αδελφοί Θράκες πρέπει να αναγνωρίσουν την θυσίαν του πτωχού μας Κράτους. Το ενδιαφέρον του, ή αγάπη του, ή συμπάθειά του, τοίς δίδει περισσότερα άφ' ό,τι εϊμπαρεί. Τούς προτιμά και από τούς ίδιους του πολιτάς.

Δια τον ίδιον λόγον και ή Έπιτροπή που έσχηματίσθη ύπερ των σεισμοπλήκτων της Θράκης εϊσύναξεν εντός όλίγου πολυ περισσότερα άφ' όσα εϊσύναξε μέχρι σήμεραν ή άλλη, που είχε γίνη ύπερ των Ζακυνθίων και των Κεφαλληνίων. Ο λαός εν γένει έδειξε ζωηρότερον ενδιαφέρον, θερμότεραν συμπάθειαν δια τούς αδελφούς Θράκας. Μία μεγάλη λαϊκή έορτή που έδόθη ύπερ αυτών εις το Φάληρον, άπέφερον άνω των δεκαπέντε χιλιάδων. Και θα γίνον και άλλαι πολιταί. Και τα θέατρα των Αθηνών εϊτοιμάζον ευεργετικάς παραστάσεις. Και το ποσόν του Έργάνου αυξάνει καθημερινώς.

—'Ορεβουάρυριο, αγαπητέ μου φίλε! Καληνύκτα!

'Επανεκλείσει την θύραν και άπαμακρύνθη ανάπτων το σιγάρον του.

—'Οκτώ χιλιάδες φράγκα! έφθύριζε. 'Ε, αν έκέρδιχα τόσα κάθε μήνα, θα έπλουτίζα γρήγορα.

'Ο Σάρδας, ό οποίος δεν ήτο κόμης παρά κατά φαντασίαν, έπήγε να κοιμηθής ήσυχώτατος. Αυτό δεν ήτο βέβαια το πρώτον του έγγλημα. 'Επειτα έγγώριζε την δικαιοσύνην του τόπου. 'Η δολοφονία ενός ξένου θα παρηχρητο άπαράτηρητος. Ποίος θάνησυχούσεν εκεί-πέρα δι' ένα κύριον Ρενέ!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ'

ΟΠΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΕΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΚΟΜΨΟΣ ΙΣΠΑΝΟΣ

Μετά τον πατέρα, τον υιόν!

Κάνεις τρώντι δεν άνησυχήσεν, ώστε νάνησυχήσῃ και ό κύριος Ροδριγκέζ Σάρδας.

'Εσήκωσαν το πτώμα του μαρκησιού, έπλυναν το δωμάτιον του έγγλήματος, και τόσον αί κυρία Γκομέζ, όσον και αί άρχαί του τόπου, δεν έκαμαν το παραμικρόν.

'Ο ευγενής 'Ανδαλούσιος έξηκολούθησεν όθεν το τίμιον έπάγγελμα του, να λησταύη δηλαδή τους νεήλυδας ξένους, όσους έκρινεν άξιους προσοχής.

'Αλλ' όταν έδημοσιεύθησαν εις τας έφημερίδας τὰ περί Πέτρος Ριονσαι άρθρα, ή γαλήνη των έγκατέλειψεν.

'Εσκέφθη, ότι ό δραστήριος εκείνος νέος θα έκινει γήν και ουάνον δια να εύρη τὰ ίχνη του μαρκησιού και του δολοφόνου του.

λοφόνου του. 'Επρεπε με κάθε τρόπον νάκαλλαχθής άπ' αυτόν τον όχληρόν...

'Ο Σάρδας ήτο εύφους και πολυμήρως. Δεν θα έδίσταζε νάντιμετωπίσῃ τον κινδύνον. 'Εν τούτοις δεν έτόλμησεν να παρούσαισθῃ εις τον κ. Ζολλιέ, φοβούμενος μήπως ό τραπέζιτης, έγκατεστήμένος πρό καιρού εις το Βουένος 'Αύρις, έγνωρίζε κανένα από τους άθλους του.

Παραφύλαξε λοιπόν τον Πέτρον, τον όποιον εύκόλως άνεγνωρίσεν άπό την φωτογραφίαν που ειχε. Και τον έσταμάτησε μίαν ήμέραν, έξωθεν της οικίας του κ. Ζολλιέ, όπως το ειχε κάμη άλλοτε με τον δυστυχῆ πατέρα του.

— Προς τον κόμητα Ριονσαι έχω την τιμήν να όμιλώ; τον ήρώτησε χαιρετών ευγενέστατα.

—Μάλιστα κύριε.

—'Ανέγνωσα εις τας έφημερίδας ότι ζητείτε τον πατέρα σας; κ' επειδή τον έγνωρίσα...

—Πήτέ μου γρήγορα, κύριε!.. άνέκραξεν ό Πέτρος μεζωηρόν συγκίνησιν. Ποῦ είνε; Τι γνωρίζετε περί αυτού;

—Λάβετε την καλωσύνην να με συνοδεύσετε εδῶ πλησίον, εις το καφενείον, υπέλαθεν ό Σάρδας με την γλυκαίαν του φωνήν; θα σας δώσω ένα καφέ της Μέκας και θα σας πῶ που εύρίσκεται ό αγαπητός σας πατέρας, ό λαμπρός μου, ό καλλιτέροσ μου φίλος.

'Αφνος από την συγκίνησιν ό Πέτρος, ήκολούθησε τον 'Ισπανόν. Εισήλθον εις έν ώραιον καφενείον, εκάθησαν εις μίαν γωνίαν, ό Σάρδας παρήγγειλε δύο καφέδες και ήρχισαν να συνομιλεύον.

—'Εγνωρίσα τον μαρκήσιον εις το γραφείον του Ταχυδρόμου της Πλάτας, διηγήθη ό τυχεδιώκτης, ό οποίος, με τὰ έξωτερικά του θέληγτρα, ειχεν ήδη καακίησει τον νέον του φίλον. 'Επειδή δεν όμιλούσεν Ισπανικά, προσεφέρθη να τῷ δώσῃ τὰ πρώ-

τα μαθήματα αυτής τής γλώσσης, ή όποια είνε ή γλώσσά μου. Τὰ μαθήματα αυτά μᾶς έκαμαν φίλους, σχεδόν αδελφούς. Και επειδή το άπέραντον κτήμα μου δεν ειχε την άπαιτουμένην έπιθλεψιν, τῷ έπρότεινα μετ' όλίγων να τον κάμω συνέταρον, μολονότι δεν ειχεν αρκετά κεφάλαια. 'Ο κ. Ριονσαι εδέχθη.

—'Οστε λοιπόν εύρίσκειται..

—Εις την έστάνταιά μου, εις το Ταντίλο, πλησίον του Γκράν-Σάκο. Δεν σας το έγραψε λοιπόν;

—'Οχι, άπεκρίθη ό Πέτρος; τουλάχιστον δεν ελάβαμεν γράμμα του. 'Αφούτου έφυγε, δεν έμάθαμεν τίποτε περί αυτού. Βεβαίως θα μᾶς έγραψε και κάποιος κατεκράτει τὰ γράμματα του' αλλά πῶς;

—Και εκείνος παρεπονείτο ότι δεν έλαβε κανένα γράμμα από σας, υπέλαθεν ό Ροδριγκέζ; ήτο πολύ λυπημένος και άνήσυχος; μου το ειπε πολλακις.

—'Ημεις άνησυχήσαμεν τόσον πολύ, ώστε άπεφάσισα να έλθω να τον εύρω; έφυγα χωρίς χρήματα, αλλά κατόρθωσα να ταξειδεύσω και να ζήσω ως τώρα εργαζόμενος. —Σας θαυμάζω!

'Ο Σάρδας τον θαυμάζε πραγματικῶς κ' έσυλλογιζετο, ότι με πολύ περισσότερον κόπον θάπηλλάσαστο από τον άπορατιστικόν και έφυπνον αυτόν νέον, παρά με όσον απηλλάχθη από τον κάπως εύπιστον πατέρα του. Κρίμα όμως που δεν έπῃρε μαζί του χρήματα! Κάι; θα έκέρδιζε και από αυτόν!..

Εις την παγίδα

—Και τότε θέλετε νάνταμώσετε τον πατέρα σας; ήρώτησεν ό τυχεδιώκτης.

—'Ω, άμέσως, κύριε! άνέκραξε ζωηρώς ό Πέτρος.

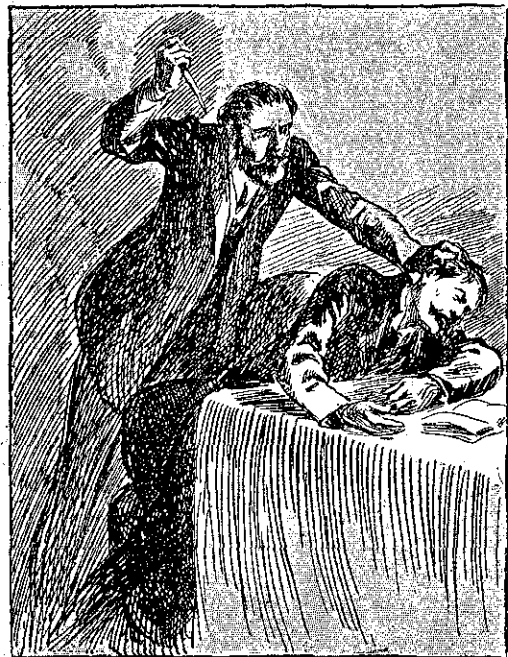
—Θα σας οδηγήσω, εγώ ό ίδιος. Δεν εῖσθε ό υιός του καλλιτέρου μου φίλου; Βελθύτατα συγκινημένος ό Πέτρος τῷ έτεινε την χείρα και τον εύχαρίστησε με τὰ δάκρυα εις τὰ μάτια.

—Να φύγωμεν αύριον, τῷ έπρότεινε.

—Πολύ εύχαρίστος. 'Αλλως τε και σεῖς δεν όμιλείτε Ισπανικά; έπομένως δεν θα ήμπορούσατε να ταξειδεύσετε μόνος σας εις το έσωτερικόν, όπου οῦτε

—Προς τον κόμητα Ριονσαι έχω την τιμήν;... (Σελ. 342, στ. 6.)

—'Εσπυρεν από την τσέπην του μίαν κάμαν I... (Σελ. 341, στ. γ')

ένας γκῶσσοσ δεν όμιλεί γαλλικά. 'Επειτα, τὰ ταξείδια αυτά δεν είνε παιγιδάκια! Μέγα μέρος γίνεται με το άλλογον, δια μέσου της άγρίας πάμπας, της έρήμου, όπου δεν υπάρχουν καν δρόμοι χαραγμένοι..

—'Υπ' αυτούς τους όρους, πράγματι, θα ήτο δύσκολον να εύρη κανεις τον δρόμον του, υπέλαθεν ό Πέτρος μειδιών. Θα σας εῖμαι πολύ ευγνώμων, αν θα έχετε την καλωσύνην να γίνετε οδηγός μου. Προς ποῖον έχω την τιμήν να όμιλώ;

—Προς τον κόμητα Σάρδα. 'Ο πατέρας μου είνε βουλευτής εις την 'Ισπανικην Βουλήν. 'Εφυγα από την 'Ισπανίαν δια λόγους πολιτικούς. Εῖμαι άρκατα πλούσιος και θα ήμπορούσα να ζῶ χωρίς να εργαζομαι. 'Αγαπῶ όμως την εργασίαν και δι' αυτό ήγόρασα την έστάνταιαν, με την όποιαν θα τριπλα-

σάσω έντός όλίγου την περιουσίαν μου. —Ποῦ θα συναντηθῶμεν αύριον; ήρώτησεν ό Πέτρος έγειρόμενος δια να χαιρετήσῃ.

—Εῖς τον σταθμόν του σιδηροδρόμου, παρά την δχθην του ποταμού, εις τὸς όκτώ το πρωί.

—Πολύ καλά. Και άπεχαιρετίσθησαν, εύχαριστήμενοι και οι δύο.

'Ο Πέτρος έπρεξεν άμέσως εις τους φίλους του και τοῖς διηγήθη τὰ κατὰ την συνάντησιν του με τον Ισπανόν ευπατριδην. 'Η κυρία Ζολλιέ έχασε πολύ δια την καλοτυχίαν, αλλ' ό τραπέζιτης, φρονιμώτερος, τον ήρώτησεν:

—Εῖσθε βέβαιος ότι δεν σου σήηνουν καμμίαν παγίδα;

—Προς ποῖον σκοπόν; εῖπεν ό Πέτρος. 'Εδήλωσα ότι δεν έχω χρήματα.

Δια να με κλέψουν λοιπόν, όχι. Τότε δια τί;

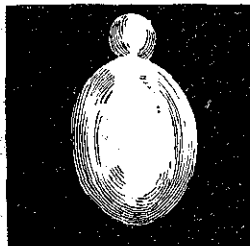
—Πράγματι... —'Αλλως τε ό άνθρωπος αυτός έχει φυσιογνωμίαν τόσον ώραιαν, τόσον ανοικτήν, ώστε εκ πρώτης όψεως κινεί την συμπάθειαν και την άκραν έμπιστοσύνην. Μου φαίνεται αδύνατον να είνε κακός.

—Τίποτε δεν είνε αδύνατον, υπέλαβεν ό κ. Ζολλιέ. Θα σας συνοδεύσω ως τον σταθμόν, θα τον ιδῶ και θα κρίνω... 'Αν μου το έπέτρεπαν αι εργασίαι αυτής της εποχής, θα έρχόμουν μαζί σας, αλλά δεν εῖμπορῶ. Πᾶμε τώρα νάγοράσωμε τὰ ένδύματα που θα σας χρειασθῶν δια το δύσκολον αυτό ταξείδι, και εῖθε ό καλός σας ατήρ να σας οδηγήσῃ!

—Το έκαμεν ως τώρα, εῖπεν ό Πέτρος, εῖμπορῶ να τῷ έχω έμπιστοσύνην. (Επεται συνέχεια)

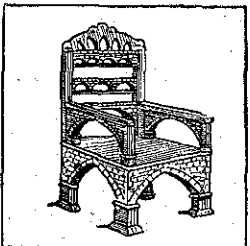
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Πρωτοφανές αύγόν

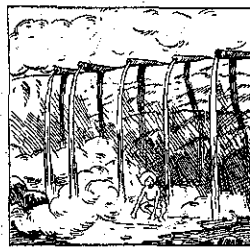
Το αύγόν αυτό είνε διπλοῦν, όπως εῖμπορείτε να το ιδήτε εις την εικόνα μας. 'Ενα μικρότερον, τρώντι, εύρίσκεται κολημμένον επάνω εις το μεγάλο. Το πρωτοφανές αυτό τέρας το εγέννησε μια δρυνίθα του κ. Hagan, εις το κτήμα του, πλησίον του Egremont (Cheshire) της 'Αγγλίας.

Περίεργη πολυθρόνα

'Ολόκληρος αυτή ή πολυθρόνα είνε καμωμένη από ένα κομμάτι χονδρόνξύλον, δηλαδή μονοκόμματη. Μόνον το κάθισμα είνε από μίαν πέτραν, φέρουσαν την χρονολογίαν 1176. 'Η πέτρα αυτή είνε ή πρώτη που κατετίθη όταν έθιμελιώνετο ή παλαιά γέφυρα του Λονδίνου. Τῷ 1832 ή γέφυρα αυτή έχαλάσθη και, εις άνάμνησιν, ό αιδεσιμώτατος Ουίλλιαμ Jolliffe έπῃρε την πέτραν δια να κάμη την πολυθρόναν, της όποίας τὰ πόδια, οι βραχίονες και ή ράχη σχηματίζουν γεφυράκια διαφόρων σχεδίων.

Φυσικά θερμόλουτρα

Εῖς το Νομποριμπεντιού, εις την νήσον 'Υεδδώ της 'Ιαπωνίας, εύρίσκονται τὰ θερμόλουτρα αυτά εν υπαίθρῳ. Το νερόν, πάντοτε ζέον, αναβλύζει από παλαιόν ήφαιστειον και διοχετεύεται ως το χωρίον με μακρούς σωλήνας από μπαμπού.

Εβδομαδιατο Διαγωνισμοι

α') Ζωγραφική άσκησης

Νάντιγράψετε προσεκτικῶς αυτό το σχήμα εις ένα κομμάτι διαφανούς χαρτου, τετραγώνον όπως είνε ή εῖκῶν. 'Επειτα να το διπλώσετε εις δύο (κατά ποῖον τρόπον, θα το εύρετε μόνι σας)

και να το βάλετε εις το φῶς. Τότε, αν το έχετε διπλώσῃ όπως πρέπει, θα ιδήτε να σχηματίζεται ή κεφαλή ενός μεγάλου ζώου, την όποιαν θάντιγράψετε και θα μου στείλετε.

β') Παίγνιον

Εστίλη υπό του Ραμφουδ της Κύμης

Table with 3 columns and 3 rows containing letters: ΚΥ, ΣΥ, ΦΟΣ, ΡΙ, ΣΕ, ΘΝΟΣ, ΦΟΣ, ΡΟΣ, ΠΑ

Να συναρμολογηθῶν αι άνωτέρω συλλαβαί, ώστε ναποτελέσων τέσσαρας νήσους της 'Ελλάδος.

γ') Δια τούς Γαλλομαθεῖς

Εστίλη υπό του Πινυαλιωνος

Νάναγνωσθῇ ή γαλλική αυτή παροιμία:

T.l m.tr. t.l v.l.t

Άλλοις: Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τας 'Αθήνας, τας 'Επαρχίας και το 'Εξωτερικόν, εῖμπορεί να στείλῃ τὰς λύσεις εις το γραφείον μας (38, όδός Εύριπίδου), συνοδεύων την αποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ όνόματα δλων των λυτών θα δημοσιευθῶν. 'Αναλόγως δε του ποσού το όποιον θάποτελεσθῇ, θα έγγράψωμεν και πάλιν δια κλήρου μερικῶς λύτας ως συνδρομητάς, της Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις του 37ου φύλλου

- α) Α Λ Α Γ Ο Σ β) Το ρῶδι. Α Λ Α Σ γ) Δωμάτιον, όροφή, Γ Α Ρ παράθυρον, θύρα, πά Ο Σ τωμα. Σ

Ιδού τον Όμιλόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή του Κεφ. Β

Η ΠΑΤΡΙΔΑ

Από τα τραγούδια της Ξενητείας

Ω! η πατρίδα μας! και ποιάς, ποιάς άλλος τόπος έχει Τη χάρι της, την ωμορφιά! Τό κάθε τι... [Text continues with patriotic verses]

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΚΔΙΚΗΤΑΙ

Τοίου-τοίου, τοιρ-τοιρ... Είπε κάποιος ώρα που αυτή η μουσική βούιζε... [Text continues with a story]

σπουργιτάκια τριτοειζόντα, καταπίνει με την ήσυχαν του ένα δυστυχημένον σπουργιτάκι... [Text continues with a story]

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ

Είδα ένα όνειρο, όνειρο παράξενο. Ήταν μία παιδιά καταπράσινη... [Text continues with a story]

Αρχίζει ν' ανεβαίνω... Όλοι κυτάν με περιέργεια. Περιμένουν ανυπομονώς τη στιγμή... [Text continues with a story]

Εύπνησα... και σκέφθηκα. Αληθινό ήταν το όνειρο... [Text continues with a story]

Σήμερα εξύπνησα πρωί πρωί. Τό καν-δηλάκι μου έτριμοθύνει εις τας Εικόνας... [Text continues with a story]

νύχτας που έφευγεν, και τό φώς της ή-μέρας που ήρχετο, επάλαιον επάνω εις τόν ουρανόν... [Text continues with a story]

κτικώς στά γέλια, εγώ όμως θέλεις από ντροπή, θέλεις από φόβο μήπως γίνη και εγ' αλήθεια, την άλλην ήμέραν, πρωί πρωί, αν με πιάσης... [Text continues with a story]

Καλό ξημέρωμα στόν... ούραγό... Έβαφνα από τό ανοικτό παράθυρο... [Text continues with a story]

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχάτην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χάραν ημών υπηρέσιαν και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού :
 Έτησια . . . . . δρ. 8,—
 Έξαμήνιος 4,50
 Τριμήνιος 2,50

Εξωτερικού :
 Έτησια . . . . . φρ. 10,—
 Έξαμήνιος 5,50
 Τριμήνιος . . . . . 3,—

Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διά των Πρακτικών, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου
τιμώνται έκαστον λπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Όδός Εδριμίδου άρ. 38, παρά τὸ Βασιλειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Έν Αθήναις, 1 Σεπτεμβρίου 1912

Έτος 34ον.—Αριθ. 40

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Τὰ δώδεκα χρόνια, κατά τὰ ὅποια ὁ Ηρακλῆς ἔπρεπε νὰ εἶνε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εὐρυσεύους, ἐπέρασαν ὀ δώδεκα ἄθλοι ἐξепληρώθησαν.

Ὁ Ηρακλῆς αἰσθάνθηκε ὅτι ἐβγαλεν ἓνα μεγάλο βάρος ἀπὸ τὴν καρδίαν του.

ἔχῃς νὰ κάμῃς ἔργα ποῦ προξενοῦν τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην. Δὲν θὰ ἔχῃς πλέον μάχας μετὰ τέρατα καὶ μετὰ ἄγρια θηρία μέσα εἰς τοὺς βράχους καὶ εἰς τὰ βουνά. Ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ ἀξία σου κατὰ τῶν ἀνιπάλων ἐκείνων ἔχει ἀποδειχθῆ. Ποτὲ δὲν ἐσφαλές εἰς τὸ ἔργον σου. Τώρα χρειάζεται νὰ μάθῃς καὶ τὴν ἠθικὴν ἀνδρείαν.

Μόνον διὰ νὰ τιμωρῆς τοὺς κακοὺς, καὶ νὰ προστατεύῃς τοὺς ἀδυνάτους, θὰ ἐξασχῆς τὴν δυνάμιν σου. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑποφέρῃς καὶ νὰ μὴν εἶσαι δυνατός, νὰ θυμῶνῃς καὶ νὰ κυριεύῃς τὸν θυμὸν σου, νὰ ἀποτυγχάνῃς καμμιά φορὰ καὶ νὰ ὑπομένῃς τὴν ἀποτυχίαν. Γύρισε πίσω εἰς τὴν γῆ καὶ ξανάρχισε τὸ ἔργον σου ποῦ θὰ εἶνε τὸ πεῖδ κοπιαστικόν, τὸ πεῖδ δύσκολον ἀπὸ ὅσα ἔχεις κάμει ἔως τώρα, ἀλλὰ καὶ τὸ πεῖδ εὐγενές!

Ὁ Ηρακλῆς λοιπὸν ἐπέανελαβε τὰ ταξείδια του ἀνὰ τὸν κόσμον, ζητῶν νὰ διορθῶν τὰς ἀδικίας, νὰ ὑπερασπίζεται τοὺς ἀδυνάτους καὶ νὰ παρηγορῇ τοὺς δυστυχεῖς. Μίαν ἡμέραν ὁμοῦ παρεφέρθη καὶ ἔκαμε μίαν καλὴν πράξιν, διὰ τὴν ὅποιαν ὠργίσθησαν οἱ θεοί.

Ὁ Ζεὺς τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς: « Ηρακλῆ, μετὰ τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς μίαν βαρβαρὸν βασιλίαν, τὴν Ὀμαλίαν, ἡ δόξα τοῦ ἐβγαλε τὴν λεοντὴν καὶ τὴν εφόρσεν αὐτῇ. Ὁ δὲ Ηρακλῆς, ντυμένος ὡς ὑπηρετῆς, ἦτον ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ τὰς δουλείας τοῦ σπιτιοῦ. Ὑπήκουε μετὰ ὑπομονήν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι τοῦ ἤξιζεν αὐτῇ ἡ ταπεινότης.

Ὅταν ἐπέρασαν τὰ τρία χρόνια, ὁ Ζεὺς τοῦ ἔδωκεν εὐκαιρίαν νὰ ἐξαγορασθῇ. Ὁ Ηρακλῆς ἐπῆρε πάλιν τὴν λεοντὴν του καὶ ἄρχισε νὰ κυρίει τὸν κόσμον, νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ καλὸν ὅπου ἐβασίλευε τὸ κακόν,

νὰ βοηθῆ ὅσους δὲν εἶχαν προστασίην. Ἐπιτέλους ἐνυμφεθῆ μίαν καλὴν βασιλοπούλαν, ἣ ὅποια ἐλέγετο Δηϊάνειρα.

Εἶς ἓνα ταξεῖδι ποῦ ἔκαμεν ὁ Ηρακλῆς μετὰ τὴν γυναῖκα του, ἐβασαν μίαν ἡμέρα εἰς τὴν ὄχθην ἐνὸς ποταμοῦ, ὅπου δὲν ὑπῆρχε καμμιά γέφυρα. Ἐνας νέος Κένταυρος, ὀνομαζόμενος Νέσσος, εὐρίσκειτο ἐκεῖ διὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς ταξιδιώτας εἰς τὴν ὄχθιν του. Ὁ Ηρακλῆς

ἦτο πλέον ἐλεύθερος.

Ἐκαμεν ἓνα ταξεῖδι ὀλίγας ἡμέρας, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ὀλύμπου ὅπου ἦτον ἡ κατοικία τοῦ Διὸς, τοῦ βιολέως καὶ τοῦ πατρὸς τῶν θεῶν καὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ζεὺς τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς: « Ηρακλῆ, μετὰ τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς μίαν βαρβαρὸν βασιλίαν, τὴν Ὀμαλίαν, ἡ δόξα τοῦ ἐβγαλε τὴν λεοντὴν καὶ τὴν εφόρσεν αὐτῇ. Ὁ δὲ Ηρακλῆς, ντυμένος ὡς ὑπηρετῆς, ἦτον ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ τὰς δουλείας τοῦ σπιτιοῦ. Ὑπήκουε μετὰ ὑπομονήν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι τοῦ ἤξιζεν αὐτῇ ἡ ταπεινότης.

Ὅταν ἐπέρασαν τὰ τρία χρόνια, ὁ Ζεὺς τοῦ ἔδωκεν εὐκαιρίαν νὰ ἐξαγορασθῇ. Ὁ Ηρακλῆς ἐπῆρε πάλιν τὴν λεοντὴν του καὶ ἄρχισε νὰ κυρίει τὸν κόσμον, νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ καλὸν ὅπου ἐβασίλευε τὸ κακόν,

ἀνὰ τὸν κόσμον, ζητῶν νὰ διορθῶν τὰς ἀδικίας, νὰ ὑπερασπίζεται τοὺς ἀδυνάτους καὶ νὰ παρηγορῇ τοὺς δυστυχεῖς. Μίαν ἡμέραν ὁμοῦ παρεφέρθη καὶ ἔκαμε μίαν καλὴν πράξιν, διὰ τὴν ὅποιαν ὠργίσθησαν οἱ θεοί.

Ὁ Ζεὺς τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς: « Ηρακλῆ, μετὰ τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς μίαν βαρβαρὸν βασιλίαν, τὴν Ὀμαλίαν, ἡ δόξα τοῦ ἐβγαλε τὴν λεοντὴν καὶ τὴν εφόρσεν αὐτῇ. Ὁ δὲ Ηρακλῆς, ντυμένος ὡς ὑπηρετῆς, ἦτον ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ τὰς δουλείας τοῦ σπιτιοῦ. Ὑπήκουε μετὰ ὑπομονήν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι τοῦ ἤξιζεν αὐτῇ ἡ ταπεινότης.

Ὅταν ἐπέρασαν τὰ τρία χρόνια, ὁ Ζεὺς τοῦ ἔδωκεν εὐκαιρίαν νὰ ἐξαγορασθῇ. Ὁ Ηρακλῆς ἐπῆρε πάλιν τὴν λεοντὴν του καὶ ἄρχισε νὰ κυρίει τὸν κόσμον, νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ καλὸν ὅπου ἐβασίλευε τὸ κακόν,

ἔβαλε τὴν Δηϊάνειραν εἰς τὴν ὄχθιν τοῦ Κενταύρου ἄλλὰ εἰς τὸν μισὸν δρόμον, ὁ Κένταυρος ἄρχισε νὰ τρέχῃ φεύγων μαζὶ τῆς. Ἡ Δηϊάνειρα ἐφώναξε καὶ παρακαλοῦσε τὸν Ηρακλῆ νὰ τὴν σώσῃ τότε αὐτὸς ἔβρισεν ἓν ἀπὸ τὰ βέλη του καὶ ἐτόρπησε τὸν Κένταυρον εἰς τὴν καρδίαν. Πρὶν ἀποθάνῃ ὁ Κένταυρος, προσεπαίθη ὅτι μετενόησε δι' ὅτι ἔκαμε καὶ ἐψηθόρσεν εἰς τὴν Δηϊάνειραν αὐτὰ

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΦΛΩΙΣΕΒΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
 Ὑποψήφιος τῆς Γ' Τριμηνίας, ὑποστηρίζομενος ὑπὸ τοῦ ἰσχυροτάτου ἐν Κωνσταντινουπόλει Συλλόγου «*Αγῶνος*».

Απάντησιν μου, Ονειρώδες Βάλς, θὰ λάβετε διὰ μέσου «Διαπλάσεως» Κρητικοπούλα. (IB, 249)

Αγαπῆτέ Κωνσταντίνε Ἐμμ. Χριστοφίδη, Σοῦ σφιγγόμεν τὸ χερί, γιὰ τὴν μεγάλη νίκη σου.—Οἱ συμπολιταί σου: Ἑλλάς τοῦ Ρήγα, Παυελλήνους Πόθος. (IB, 250).

ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΝΩΤΙΚΩΝ

Πρόσην: Λατρευτῆ Κωνσταντίνος (Βασιλευδὴς δημοψήφισμα 1908 μετὰ 800 ψήφους), Λατρευτῆ Πατριδᾶ (Βασιλευδὴς δημοψήφισμα 1910 καὶ Ὑποψήφιος Ἐσωτερικῶν Διαπλάσεως Ἀυτοκρατορίας), Μαθαφώνος ἄρχος καὶ Τουρκομάχος Ἑλλάς (Πρωτοψήφιος Διαπλάσεως Ἀυτοκρατορίας)—Δημήτριος Χρ. Παπαδημητρίου. (IB, 251.)

“ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Πάλι με χρόνια, με καιροὺς πάλι δική μας θάνατ”

Ἀγαπητοὶ φίλοι: Πάντες, πρέπει νὰ ψηφίσετε τὸ ψευδώνυμον **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ**, τὸ ὅποτον εἰς κάθε Ἑλληνικὴν καρδίαν εἶνε χαραγμένον. (IB, 252)

Φημίσι τὸ ἀληθῆς ὑπερόχον φαντασίας ψευδώνυμον **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ**. Δάφνης Στέφανος (IB, 253)

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δύο μέγαρα μετὰ κήπων καὶ αὐλῶν.
 Τὸ ἐν ἐπι τῆς λεωφόρου Κηφισίας ἀριθ. 9. παραπλευρῶν τοῦ ἀνακτόρου τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Πριγκίπου Νικολάου καὶ ἐναντι τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, (περιοχὴ 6 χιλιάδων πήχων τετραγωνίων).

ΔΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 5—14 ΕΤΩΝ

Περιλαμβάνει Ἑλληνικὸν νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, 4 τμήματα γαλλικῶν, 2 τμήματα ἀγγλικῶν, 1 τμήμα γερμανικῶν. Ἐπιμεληταὶ καὶ καθηγηταὶ Ἑυρωπαῖοι.

Τὸ ἔτερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δραγατσανίου ἀριθ. 6 παρά τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλευρῶν τῆς Ἀγγλικῆς Προσεβίας.

ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟ 14 ΕΤΩΝ & ΑΝΩ

Περιλαμβάνει Γυμνάσιον, τρίτάξιον τμήμα Ἐμπορικῆς Σχολῆς, Δογματικὸν τμήμα μετὰ φοιτητικὸν μονοετή.

Τὰ διπλώματα τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος καὶ τοῦ Δογματικοῦ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν.

Γίνονται ἐπίσης δεκτοὶ φοιτητὰ διαιτώμενοι ἐν τῷ οἰκοτροφείῳ καὶ σπουδάζοντες τὰ ἐμπορικὰ ἢ τὰς ξένας γλώσσας. Εἰς τοὺτους πρὐρέχεται ἰδιαίτερον ὀφελὸν ἐπιμελούμενον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ

Ἀπευθύνονται: Διευθύνοντες Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς, Ἀθηνῶν.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθύνονται: Κεντρικὰ Γραφετὰ τῆς Σχολῆς ὁδοῦ Δραγατσανίου 6, παρά τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Διὰ τοὺς μακρὰν κατοικοῦντας μαθητὰς ἢ Διευθύνοντες διαθέτει πολυτελεῖς ἰδιόκτητον λεωφορεῖον, ὅπως μεταφέρῃ τούτους ἐκ τῆς οἰκίας των εἰς τὴν Σχολήν.

399. Ἀπροσδόκητον
 Διαπὶ εἰς τὸς λιτανεῖας κρατοῦν τὰς ἀναμμένας λαμπάδας;
 Ἐστάλη ὑπὸ Χαχαλ. Τσιμάρου

400. Ποικίλη Ἀκροστιχίς
 Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητημένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν ἴσον τῆς Ἑλλάδος:
 1. Ἀρχαῖος θεός 2. Ἐπίρρημα τόπου 3. Μυθικός Βασιλεὺς 4. Ἀπόστολος 5. Βασιλεὺς τῶν Φηβῶν 6. Μέγας ποιητής.
 Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναυτάμι τοῦ Ἀβέρωφ

401. Φωνηεντόλιπον
 τς - ** - θρ - μς
 Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Μαστρογαλασοῦ

402. Γρίφος

1 1 1
 1 1 1 N K
 1 1 1
 0

Ἐστάλη ὑπὸ Χρυσάνθου Γ. Μωραΐτου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 31 καὶ 32
 303. Μύκονος (μύκων, ὄς).—304. Ἀριένη (α, μί, ἐν η).—305. Ἀνδραξ (ἄν, Φράξ).—306. Πρωσσία - Ρωσσία.

307. Μ ΠΥΡ Θ Α Σ Ο Σ Χ Η Λ Γ Δ Ω Ν Θ Α Ρ Ρ Α Δ Ε Ο Σ

308. Μειδῶνι συμφορὰν ὀνειδίσης. (Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ στήλας, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, λαμβανόμενης πρῶτον τῆς μεσαίας καὶ τῶν ἑκατέρωθεν ἐναλλάξ.)
 309-314. 1. Ὁ λαὸς ἐπανάστη κατὰ τῶν ἀρχόντων του. 2. Ὁ ροῦς τοῦ ποταμοῦ εἶνε ταχύς. 3. Ὁ ἥλιος φωτίζει τὴν γῆν. — 312. ὈΚΕΑΝΙΑ - ΟΒΙΔΙΟΣ (Ὄων. ἘΚβάταν, ΚΕβίω, αὐθάλης, Ἰσπανία, Δικίνιος, ΠορσηΑΣ).—313. Ἐαυτοῦ κηδεταὶ ὁ πρηνὸν ἀδελφεοῦ. — 314. Ἡ ἀπὸ ἔργου ἢ ἀπὸ εὐρηματῆ ἀπὸ ἐρ - ἡ μ α - ἡ ἀπὸ εὐ - ρι μ α.)

315. Θηρίον (θῆ - Ρίον.) — 316. Ἡσιόνη (ἡ, σί, ὄ, νί.) — 317. Μία - ποξ.

318. ΝΕΡΩΝ 319. ΠΟΣΕΙΔΩΝ (δ - ΕΡΙΣ ποῖος, Σιδών, ἰδῶ, ἱπ - ΡΙΣ ποξ, δόσις, ὄδε, Νῶς.) ΩΣ —320. Ὅτ' εὐτυχεῖς μά - Νητα μὴ μέγα φρόνει. — 321. Ἑλληνικός (ΕΛ - ΛΗ, ΝΙΚΟ, Σωτήρ...) — 322. ΣΑΠΦΩ - ΕΚΤΩΡ (ΣΕΡβία, ἌΚαθια, ΠΤολεμαῖος, ΦΩκίων, ὈΡίον.) — 323. Φίλου πιστοῦ ὀδὸν ἀντάλλαγμα. — 324. Μὴ εἰσθῆμι τ' ἀνέφικτα. (Μί - ἐπὶ θῆ μί - τ' - ἄν ἐφ' ἡ - κτᾶ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μετὰ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 στιγμῶν λέπτα 10, διὰ δὲ τοὺς ἀνδρομετῆτάς μας λέπτα 5 μόνον μετὰ παχέα στοιχεία τὸ διπλάσιον, καὶ μετὰ ἀπλάσια τὸ τετραπλάσιον. Ἐλάττωτος ὅρος 15 λέξεις, ὅλα δὲ καὶ αἰ διαιωτέροι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ ἀπλάσια ἢ παχέα ἢ ἀπλάσια στοιχεία τῶν 8 στιγμῶν, ὀπολογεῖται ὡς 8 λέξεις ἀπλά. — Αἰ μὴ συνδυαστέον μετὰ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελία δὲν δημοσιεύονται.]

Αναλάσσω δ. ρ. πανταχῶθεν. Πρωτιμῶ τοπεῖα. — Διεύθυνσις: **Πογγαλιώνα poste restante, Πύργον. (IB, 246)**

Ολο ψευδώνυμα ἀλλάξαι: **Ονειρώδες Βάλς. Μελαχροινή Ἑλληνοπούλα**